

کلام رهبر

علوم پایه مثل ذخیره بانکی است

من علوم پایه را خیلی مهم می‌دانم، من یک مک وقتی گفتم علوم پایه در مقایسه با علوم کاربردی‌ای که ما داریم، مثل یک ذخیره بانکی است در مقابل پولی که شما توی جیبتان می‌گذارید. شما برای خودتان یک مقدار ذخایر بانکی دارید که پشتوانه کار شما، مایه امید شما، منشأ درآمدهای شما آن است. البته یک مقدار هم پول تسوی جیبتان می‌گذارید و خرج می‌کنید. نمی‌خواهیم جسارت کنیم؛ واقع قضیه این است. این علوم کاربردی‌ای که امروز وجود دارد، اینها همه‌اش همین پول‌هایی است که ما داریم خرج می‌کنیم. یک ملت مجبور است مهندسی داشته باشد، شهرسازی داشته باشد، صنایع داشته باشد، پزشکی داشته باشد، سلامت و درمان داشته باشد؛ اینها پول‌هایی است که روزانه داریم خرج می‌کنیم؛ اما مایه و ریشه اصلی این علوم، علوم پایه است.

۱۳مهر ۱۳۹۰

تربیون دانشجویی

لزوم توجه بیشتر به دانشگاه شاهرود

■ **مرتیضی جعفری پور***

در دانشگاه شاهرود به تأسی از کل دانشگاه‌های کشور در بحث فرهنگی و موضوعات مربوط به تشکل‌ها دو مشکل وجود دارد، یکی مشکلی که تشکل‌های موجود دارند و یک بحث مهم بحث صدور مجوز برای تشکل‌های تازه‌تأسیس است که خواسته یا ناخواسته یکسری محدودیت‌ها را برای تشکل‌ها ایجاد کرده‌اند و دست‌های پشت پرده‌ای هست که نمی‌خواهند تشکل‌های جدید در فضای دانشگاه تأسیس شوند. در فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه نوعی کج‌سلفیگی وجود دارد و یکسری محدودیت‌هایی را خواسته یا ناخواسته برای تشکل‌ها ایجاد می‌کنند. به عنوان مثال ۹ ماه از درخواست ما برای تأسیس تشکل جدید انجمن اسلامی در دانشگاه می‌گذرد و متأسفانه از مدت زمان قانونی یک ماه و ۱۵ روز که در آیین‌نامه تشکل‌های اسلامی برای تأسیس دانشگاه عنوان شده، هشت ماه گذشته و مسئولان دانشگاه هنوز جوابی نداده‌اند که چرا اجازه تأسیس یک تشکل اسلامی را در دانشگاه نمی‌دهند و دلیل قانع‌کننده‌ای نیز ارائه نمی‌کنند تا ما متوجه شویم که چرا با تشکلی که می‌خواهیم یکسری فعالیت فرهنگی انجام دهد مخالفت می‌کنند.

مسئله بعد تبدیل دانشگاه صنعتی شاهرود که تنها دانشگاه صنعتی استان بود به دانشگاه جامع و اضافه کردن کد رشته‌های جدید به این دانشگاه است. بسیاری از این کد رشته‌ها شاید خیلی در دانشگاه صنعتی کاربرد نداشته باشند و از آن طرف افزایش تعداد دانشجو و عدم توجه به زیرساخت‌های موجود در دانشگاه یکسری مشکلات برای دانشجویان به وجود آورده است. به عنوان مثال در بحث رفاهی یکسری مشکلات در دانشگاه است که یک مدیریت مناسبی می‌خواهد خیلی از دانشجویان ما متأهل هستند ولی متأسفانه تعداد خوابگاه‌های متأهلی در کل کشور اندک است و در دانشگاه شاهرود نیز با توجه به ضرورت این موضوع خوابگاه متأهلی نداریم. علاوه بر این برای دانشگاه صنعتی شاهرود یک پردیس جدید به نام پردیس مهندسی و فناوری نوین احداث کرده‌اند که فاصله زیادی با دانشگاه شهر دارد و دانشجویان برای رفت و آمد با مشکل مواجه هستند و سرویس ایاب و ذهاب به نحو مطلوبی خدمات ارائه نمی‌دهد، در زمستان دختران و پسران دانشگاه مدت‌ها باید منتظر سرویس باشند تا سرویس برسد و جایگاه مناسبی هم برای زمان انتظار دانشجویان تعبیه نشده است.

در بحث آزمایشگاه‌ها اگر چه آزمایشگاه‌های مجهزی در دانشگاه وجود دارد ولی دستگاه‌ها و ابزارهای این آزمایشگاه‌ها برای سالیان قبل است که نیاز به، به‌روز شدن و بازنگری و تجهیز و سیال جدید با توجه به پیشرفت علمی احساس می‌شود. نکته پائینی که در دانشگاه بسیار مهم است، پیشرفت علمی مورد تأکید مقام معظم رهبری است. متأسفانه این بحث پیشرفت علمی با نگاه‌های حزبی که در برخی انتصابات داشته‌اند کمی دچار افت شده است؛ به عنوان مثال جذب هیئت علمی در دانشگاه شاهرود با سن‌جنش‌ها و معیارهای علمی و آموزشی تشکل انجام نشده و شاهد هستیم که در ترم جدید کسای جذب هیئت علمی شدند که وابستگی حزبی به برخی جریانات دارند که این رویه پیشرفت علمی دانشگاه را با مشکلاتی روبه‌رو خواهد کرد و انتظار می‌رود مسئولان به این دغدغه‌ها توجه داشته باشند.

■ **سخنگوی انجمن اسلامی دانشگاه صنعتی شاهرود**

دانشگاه

تحقق دانشگاه اسلامی گام‌های بلند تری می‌خواهد

اساتید بی‌خیال، دانشجویان سردرگم

در مقام بررسی کارکرد دانشگاه‌های کشور نسبت به دانشگاه تراز انقلاب اسلامی باید از یک شکاف بین وضع موجود با حالت مطلوب سخن به میان آورد. شکافی که هر چند از یک نظر خیلی غیرطبیعی نیست، اما از یک نظر قسمت عمده‌ای از آن توجیه‌ناپذیر است. اینکه چنین فاصله‌های طبیعی به‌نظر می‌رسد از این حیث است که نهاد «دانشگاه» اصالتاً محل پرورش انسان تراز

از همین رو انقلاب اسلامی با پارادایم منحصربه‌فرد اسلامی خود نیازمند است برای دانشگاهی

که مخزن تربیت نیروی انسانی و نسل آتی است چارچوب نظری، ویژه و متناسبی را بی‌ریزی نماید و ایسن، فرایندی زمان‌بر است که همت عالی و صبر کافی می‌طلبد. پس هیچ کس انتظار اسلامی شدن تمام شئون دانشگاه را ظرف تنها سه دهه‌ای که از انقلاب گذشته است، نداشته و اصلاً چنین انتظاری معقول هم نیست؛ چراکه ما در سطح کلان نیز هنوز به تحقق هدف رسیدن به «جامعه اسلامی» و «دولت اسلامی» نایل نشده‌ایم؛ در حالی که نهاد دانشگاه خود جزئی از این کارکردهای این علوم سخن می‌گویند.

جنز بره‌های تفکر اسلامی که از هم دور افتاده‌اند

اما در عین حال از وجه دیگر باید متأسف از این بود که پس از ۳۵ سال از گذشت انقلاب، در هر سطح ابتدایی فرایند اسلامی شدن دانشگاه و علوم دانشگاهی، یعنی مرحله «تعریف مسئله» و طراحی «نقشه راه‌اصلاحی» هنوز به پاسخ دقیق و تکلیفی معین نرسیده‌ایم. اینکه همچنان در میان اندیشمندان انقلاب اسلامی اعتراضات فراوان در ماهیت تحول در دانشگاه (چیستی) و چگونگی آن (فرایند) موجود می‌باشد، غیر قابل قبول است.

نیوز ارائه نمی‌کنند تا ما متوجه شویم که چرا با تشکلی که می‌خواهیم یکسری فعالیت فرهنگی انجام دهد

انقلاب و نهادهای تحت مدیریت آنان وجود دارد که آیا صرفاً اعمال تغییرات اسلامی بر ظاهر و چهره محیط آکادمیک و تطبیق و امزاج علوم مدرن با روایات اسلامی برای تحقق هدف فوق کافی است؟ یا ما نیاز به تحول بنیادین در ماهیت علوم دانشگاهی داریم؟

حال در این میان معتقدان به تحول بنیادین، خود به شقوق مختلفی تقسیم می‌شوند. عده‌ای این تغییر را فقط برای علوم انسانی رایج در دانشگاه ضروری می‌دانند و عده‌ای دیگر از ضرورت نفی مبانی فلسفی تمام علوم وارداتی اعم از علوم فنی و پزشکی و انسانی و به تبع آن کارکردهای این علوم سخن می‌گویند. در این مِیان بزرگانی به ضرورت تحول در مبادی شناخت علوم و پایه‌گذاری مجدد شناخت‌شناسی (اپیستمولوژی) علم اشاره می‌کنند و گروهی دیگر از صاحب‌نظران، اعمال روش‌ها (متدولوژی) منطق به چارچوب معارف دین را کافی می‌دانند و الخ.

پژوهشگاه‌هایی است که خصوصاً در دهه اخیر

میان اندیشمندان انقلاب اسلامی اعتراضات

فراوان در ماهیت تحول در دانشگاه (چیستی)

و چگونگی آن (فرایند) موجود می‌باشد، غیر قابل قبول است.

نیوز ارائه نمی‌کنند تا ما متوجه شویم که چرا با تشکلی که می‌خواهیم یکسری فعالیت فرهنگی انجام دهد

تهدیدها و فرصت‌های زندگی خوابگاهی

سبک زندگی در خوابگاه ساخته می‌شود؟!

نشان می‌دهد که دانشجویان خوابگاهی با تهدیدهای جدی و خطرناکی مواجه هستند. براساس نتایج تحقیقی دیگر، بیش از ۹۰ درصد دانشجویان خوابگاهی معتقدند بهره‌مندی آنها از باورهای دینی در حد متوسط قرار دارد و به میزان مطلوب نرسیده است. بیش از ۱۳ درصد از دانشجویان خوابگاهی یا در جرات مختلف از مشکلات روحی رنج می‌برند. بیش از ۴۵ درصد از آنها نگران اهداف و آینده خود هستند. گرایشات فمینیستی به شدت در برخی رواج سیگار کشیدن میان دختران دانشجوی خوابگاهی است. خودکشی دومین علت مرگ دانشجویان خوابگاهی است و بیش از ۸ درصد از آنها به نوعی به فکر صدمه زدن به خود هستند.

در کنار صدها عنوان تهدید و آسیب ثبت شده برای زندگی خوابگاهی به روش‌های مختلف، می‌توان برای مقابله با این آسیب‌ها برنامه‌ریزی کرد. بخشی از فعالیت‌های پیشگیرانه متوجه نهادهای بالا دستتی و طرح‌های کلان است. مشکلاتی نظیر کمبود خوابگاه به میزان لازم و با کیفیت مناسب، به میزان بسیار بالایی

انتخاب کرده‌اند؛ تنها به باز نشر و هزار بار تکرار کردن فلان بیانات رهبری یا فلان سخنرانی استاد رحیم‌پور از غدی پیرامون علم اسلامی بسنده می‌کنند! حال آن که فعالیت تشکیلاتی دانشجویی انقلابی در راستای پرورش اسلامی کردن دانشگاه‌ها باید سه وجه اساسی را شامل شود:

بستر سازی و مطالبه‌گری: به معنی فراهم آوری فضای آماده و مهیای نظریه‌پردازی در دانشگاه که‌اساتید معتقدبه‌علم‌اسلامی‌توانندبی‌دغدغه‌تسخیر مدعیان نظریات توسعه‌غریبی‌حرف‌خود را ارائه نموده و بر آن پای بنشارند. کرسی‌های نظریه‌پردازی و آزاداندیشی (نه به معنی تقلیل یافته و کاریکاتوری شده امروزی که مناظرات مربوط به توافق ژنو نیز کرسی نظریه‌پردازی نام می‌گیرند) بهترین بستر مطالبه‌گری از اساتید برای بروز داشته‌ها و یافته‌های خود است.

خودسازی علمی: دانشجوی دهه چهارم انقلاب نه تنها نباید از اسلاف خود در دهه‌های پیشین انقلاب کم‌مایه‌تر باشد (آن چه متأسفانه بعضاً مشاهده می‌شود) بلکه باید از نقای سطح علمی خویش برای رسیدن به درجه اجتهاد علمی را به عنوان چشم‌انداز تصویر نموده و مجاهدت خود را در این عرصه معطوف نماید. باید بی‌تعارف گفت که این امر نیازمند آن است که تشکل دانشجویی به منزله ملجأی برای فرار از مشکلات درسی انگاشته نشوند و نهادهای فرهنگی دانشجویی مملو از «تخبگان» دارای دغدغه آینده انقلاب باشند.

تظاهرات اسلامی در دانشگاه: دانشجویان باید همت خود را برای بروز و نمایش‌المان‌های اسلامی در ظاهر دانشگاه و رفع آسیب‌های کنونی محیط دانشگاهی معطوف کنند. بی‌تفاوتی نسبت به بی‌تفاوتی سایر دانشجویان نسبت به نقاشی‌های، اشتباهات دوستان خود و آسیب‌هایی همچون رخوت و رو‌کود، عناصر مبذل نشاط و امید به پآس و ناامیدی، معضلات خوابگاه‌ها و… مسائلی است که دانشجوی تراز انقلاب باید بدون امید به مسئولان، در پی حل آنها باشد. دانشجوی بسیجی و انقلابی که نسبت به طر‌اه‌ارمی بی‌خیال باشد، قطعاً دغدغه‌اش برای مسائل عمیق‌تر نیز تو‌خالی و غیرموجه است.

توجه به این سه وجه اساسی فعالیت تشکیلاتی می‌تواند لاف‌لاقل‌زمینه را برای خروج از مظلومیت و محجوریت فعلی نظریه‌پردازی اسلامی مهیا سازد و شاید در افق‌ی دور دست‌تر این رویکرد را به وجه غالب فعالیت‌های علمی دانشگاه‌های کشور تبدیل نماید. لذا دانشگاه امروز ایران اسلامی؛ خواهان هم‌افزایی کارآمد و اثربخش اساتید دغدغه‌مند و دانشجویان متعهد و تبادل اطلاعات مؤثر میان «دانشجویان و اساتید» و «اساتید با یکدیگر» است تا این خدمه کشتی انقلاب، بتوانند هم جهت با هم در راستای چشم‌انداز ترسیم شده آتی پارو بزنند.

تیترخبر

- کاهش ۱۳ درصدی ظرفیت تحصیلات تکمیلی دانشگاه تربیت مدرس در سال ۹۴
- پنج دانشگاه در آمدزای کشور: دانشگاه تهران، صنعتی شریف، شیراز، فردوسی مشهد و صنعتی امیرکبیر
- درخواست بسیج دانشجویی برای تداوم سخنرانی رحیم‌پور ازغدی در نماز جمعه
- نامه دانشجویان به وزیر علوم: تخصیص وام ۶ میلیونی گروه‌ای از کار دانشجویان دکتری باز نمی‌کند
- نامه دانش‌آموختگان دانشگاه تهران: «نبیلی احمدآبادی» کفایت لازم برای ریاست دانشگاه تهران را ندارد
- مدیر کل دفتر برنامه‌ریزی و تحصیلات تکمیلی وزارت علوم: نمره مرودی دانشجو در معدل حساب نمی‌شود.
- پد‌هکاران وام‌های دانشجویی در زمره بدهکاران بانکی
- دکتری «حقوق زن در اسلام» تصویب شد.
- تجمع بیش از ۲۵ واحد دانشگاه پیام نور تا پایان سال
- نامه بسیج دانشجویی چهار دانشگاه مشهد به رئیس‌جمهور: آیا انحلال سازمان فضای ایران سبب تضعیف اقتدار ملی نیست؟/تکند تجزیه سازمان از موارد توافق شده «ژنو» است!
- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کاشان، در خصوص سلسله اخراج‌های اساتدان متعهد دانشگاه کاشان بیانه‌ای صادر کرد.

زندگی دانشجویی

تعمید مرخصی در رستوران

چند دفعه‌ای که با علیرضا بیرون رفته بودم متوجه شدم اخلاقیش با خانه خیلی متفاوت است. وقتی از جبهه می‌آمد من در خانه را باز می‌کردم خنده روی لبش داشت در حالی که خیلی خسته بود. می‌گفت: وقتی من می‌آیم تمام مشکلات و غصه‌هایم را پشت در می‌گذارم و وارد خانه می‌شوم. در بین دوستانش هیچ کس فکر نمی‌کرد او چنین خصوصیات اخلاقی‌ای داشته باشد. می‌گفت: من زمانی که نیستم، نیستم ولی وقتی هستم وظیفه‌ام این است که تو را بیرون ببرم در خدمت شما باشم. یکبار که با هم شام به رستوران رفته بودیم ناگهان یک آقای ایامد پیش‌علی و شروع کرد به صحبت کردن. شهید موحددانش به من گفت: شما اینجا بایست تا بیایم و خودش به همراه آن آقا رفتن بیرون. وقتی برگشت دیدم به هم ریخته شد، پرسیدم: چه شده؟ گفت: آن آقا خواست‌های داشت و من هم جواش را دادم. خیلی پا پیچش نشدم برای اینکه موضوع را بفهمم اما بعد از چند دقیقه خودش گفت: در چهارم یا خانه زمین تا آسمان فرق می‌کند. این آقا در منطقه‌ا من مرخصی گرفته حالا می‌گوید مرخصی مرآمدید کن در حالی که الان جانشین من فرد دیگری است و او باید از ایشان اجازه بگیرد.

اخلاق دانشجویی

دانشگاه بهترین مکان

برای ترویج کار گروهی

آیت‌الله عباس کعبی عضو خبرگان رهبری

برخی دانشجویان تنها به درس خواندن تکیه کرده و در برنامه‌های دانشجویی مشارکت ندارند. البته توجه به درس همواره خوب و ارزنده است ولی نباید فراموش کرد که هر کدام از دانشجویان استعدادهایی دارند که باید آن‌ها نیز کشف شده و کشف این استعدادها در دانشگاه جز با مشارکت در برنامه‌های دانشجویی امکان‌پذیر نیست.

البته برای مشارکت و انجام برنامه‌های دانشجویی، دانشجویان باید به کار و فعالیت جمعی توجه داشته باشند؛ نباید اجازه دهند که فرهنگ کار جمعی به فراموشی سپرده شود؛ به طور قطع فرهنگ کار جمعی اگر در جامعه و بین دانشجویان گسترش یابد باعث پیشرفت آنها در کلیه فعالیت‌ها خواهد شد. زمانی که دانشجویان فرهنگ کار جمعی را مورد توجه قرار دهند، در آینده تمایل بیشتری نیز برای سازندگی اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در دانشگاه و کشور خواهند داشت. به طور قطع وقتی فرهنگ کار جمعی و هم‌فزایی در میان دانشجویان شکل بگیرد خودشان آثار آن را به خوبی دریافت خواهند کرد؛ چراکه اثربخشی این کار جمعی به زودی خود را نشان خواهد داد.

علاوه بر این باید دانشجویان خود را باخصالت‌های کار جمعی آشنا کنند، یکی از خصوصیات مهم کار جمعی این است که بتوانند نظر دیگران را به نظر خود را جحیت دهند و برایشان تنها موفقیت گروه مهم باشد نه فرد و به اعتقاد بنده دانشگاه بهترین مکان برای ترویج کار جمعی و گروهی است. هماهنگی و نظم نیز باید در کار گروهی مورد توجه قرار گیرد و نکته مهم دیگر اینکه باید اعضای یک گروه همه اهل همفکری و مشورت باشند.

بنده نیز امیدوارم که فرهنگ کار جمعی در میان دانشجویان و در دانشگاه‌ها گسترش پیدا کند؛ چراکه رواج آن باعث رفع بسیاری از مشکلات خواهد شد و پیشرفت و شکوفایی کشور را به همراه خواهد داشت.